КИЇВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

КИЇВСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ ТА ТУРИЗМУ

КИЇВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

КИЇВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР ОХОРОНИ І НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПАМ'ЯТОК КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ (КИЇВОБЛЦЕНТР ОНДПКС)

01032, м. Київ, вул. Симона Петлюри, 16 тел.:+38 044 288-34-02

ОБЛІКОВА ДОКУМЕНТАЦІЯ НА ОБЄКТ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Троїцьку церкву в с. Гостролуччя Баришівської територіальної громади Броварського району

Київ 2024

ЗМІСТ

1. Облікова картка 3
2. Графічні матеріали 10
3. Диплом кандидата наук, Атестат старшого наукового співробітника 12
4. Коротка історична довідка 13
5. Диплом кандидата наук, Атестат старшого наукового співробітника 18
6. Фотофіксація 19

ОБЛІКОВА КАРТКА

I. Основні відомості

Найменування об'єкта __ Троїцька церква_____

Дата утворення об'єкта ___1784-1787 рр._____

Рішення про внесення до переліку щойно виявлених об'єктів культурної спадщини

наказ управління культури КОДА № 73/01 від 07.10.2010.

Місцезнаходження:

КАТОТТГ:____ UA32060010080087220_____КОАТУУ:_____ 3220285301_____

область _Київська_____

район ___Броварський _____

населений пункт (тип та назва) __с. Гостролуччя_____

Територіальна громада _____Баришівська селищна територіальна громада_____

район населеного пункту (за наявності) _____

адреса (тип та назва вулиці, номер будинку) _____

GPS координати _ 50.422477507167144, 31.27719166014597_____

Орієнтовна територія об'єкта: площа, опис меж Троїцька церква розташована в південно-західній частині села. Споруда займає значне місце в об'ємно – просторовій композиції прилеглих вулиць. Територія об'єкту, становить 0,0736 га. Територія об'єкту з півночі та заходу межує з землями загального користування – дорогами села. Зі сходу та півдня – з городами селян.

* додаються графічні матеріали

Тип об'єкта (рекомендований)

+ споруда	☐ комплекс (ансамбль)
☐ споруда (витвір), що є складовою частиною	☐ визначне місце

комплексу (ансамблю)	

Вид об'єкта (рекомендований)

☐ археологічний	☐ містобудування
☐ історичний	☐ садово-паркове мистецтво
☐ монументальне мистецтво	☐ ландшафт
+ архітектура	☐ наука і техніка

Категорія (рекомендована)

☐ пам'ятка національного значення

+ пам'ятка місцевого значення

Форма власності

☐ приватна	☐ державна
☐ комунальна	+ не відомо

Власник _____

Уповноважена(ний) власником особа(орган)

Користувач _____

(зазначаються повна назва юридичної особи та ідентифікаційний код або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи, серія і номер паспорта, дата його видачі й ким виданий, дані про реєстрацію за місцем постійного мешкання).

II. Характеристика об'єкта

Опис території, на якій знаходиться об'єкт

☐ історичний центр міста	☐ паркова (зелена) зона
☐ міський ландшафт	☐ сільськогосподарські землі
+ сільський ландшафт	☐ заповідні території

☐ індустріальний ландшафт ☐ природний ландшафт	☐ ліс ☐ дно водних об'єктів

☐ інше

Роль об'єкта в навколишньому середовищі

☐ об'єкт домінує / є домінантою + об’єкт є акцентом в локальному просторі ☐ об’єкт є частиною регулярної забудови ☐ видимий при безпосередньому наближенні	☐ вгадується на поверхні землі (простежуються окремі елементи) ☐ об'єкт відмічений на місцевості (трасування тощо) ☐ сліди об'єкта на поверхні відсутні

☐ інше

Просторові характеристики об'єкта Розміри будівлі 20,6 х 12,8 м. По висоті стіни до карнізу збереглися лише в західному об’ємі храму, бабинці, і становлять близько 7 м.

Культурна цінність об'єкта

☐ археологічна	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ історична	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ монументальне мистецтво	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
+ архітектура	☐ типовий ☐ значний	+ рідкісний ☐ унікальний
☐ містобудування	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ садово-паркове мистецтво	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ культурний ландшафт	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний
☐ наука і техніка	☐ типовий ☐ значний	☐ рідкісний ☐ унікальний

Оцінка автентичності та цінності об'єкта з археологічного, естетичного,

етнологічного, історичного, архітектурного, мистецького, наукового чи художнього погляду Об'єкт, що розглядається, зберігся до нашого часу в пошкодженому стані. **Пам`ятка автентична.** Об'єкт має цінність з архітектурного та історичного боку. Об'єкт затверджений, як щойно виявлений, рішенням управління культури КОДА № 73/01 від 07.10.2010.

Відповідає критеріям об'єкта культурної спадщини, відповідно до п. 4 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку визначення категорій пам'яток» від 22 травня 2019 р. № 452 **і потребує занесення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України** за наступними ознаками:

- мав вплив на розвиток культури певного населеного пункту чи регіону;
- пов'язаний з історичними подіями, життям і діяльністю людей, які зробили значний внесок у розвиток культури населеного пункту та регіону.

Стислий опис характерних властивостей об'єкта, що становлять його історико-культурну цінність (рекомендований предмет охорони)

Архітектурна цінність об'єкту

В с. Гостролуччя Баришівської територіальної громади Броварського району розташована унікальна пам'ятка архітектури кінця XVIII ст. – цегляний Троїцький храм, що його побудовано з використанням форм двох різних архітектурних стилів – пізнього бароко та раннього класицизму. Місцевий поміщик Григорій Григорович Іваненко побудував в 1784 році замість старої дерев'яної Троїцької церкви новий мурований храм. Форма плану церкви типова для класицизму – у вигляді рівнокінцевого хреста. Декоративне барокове вбрання з профільованої цегли, більш характерне для будівель кінця XVII – початку XVIII ст., відрізняє Троїцьку церкву від інших будівель в стилі класицизму кінця XVIII ст. Форма віконних та дверних прорізів півциркульна. Сандрики над вікнами трикутні. Оформлення наличників вікон та порталів дверей виконано із тесаної профільованої цегли. Унікальна пам'ятка архітектури кінця XVIII ст. – цегляний Троїцький храм єдина пам'ятка такого типу на Київщині. Розміри будівлі 20,6 х 12,8 м. По висоті стіни до карнизу збереглися лише в західному об'ємі храму, бабинці, і становлять близько 7 м. По кутах будівля прикрашена декоративними стилізованими лопатками. Наріжні лопатки гладенькі, шириною близько 0,86 м. Внутрішні кути прикрашені профільованими лопатками, що виходять на кожну з площин фасаду шириною 0,55 м. Зазначені об'ємно-просторові характеристики, архітектурно-пластичне та декоративне вирішення фасадів, що збереглося, є характерними властивостями об'єкта, що становлять його історико-культурну цінність і можуть бути визначені його предметом охорони.

Перелік складових (для комплексу, ансамблю)

Функціональне використання

Історичні (первісні) функції	Сучасна функція	Відповідність сучасної функції

		вимогам охорони
☐ державно-адміністративні установи ☐ науково-освітні установи ☐ культурні установи ☐ медичні установи ☐ фінансово-економічні установи ☐ житлові ☐ промислові та виробничі ☐ інженерно-транспортні ☐ фортифікаційні та військово-інженерні + культові ☐ монументи ☐ поховання та некрополі ☐ інше _____	Не використовується	☐ сприяє збереженню ☐ завдає незначної шкоди + завдає значної шкоди ☐ потребує беззастережної зміни користувача

Перелік негативних чинників (загроз), що позначаються на об'єкті: основним негативним чинником, що позначається на об’єкті, є використання пам’ятки не за призначенням на протязі багатьох років. Для пристосування для господарських потреб будівлю храму значно пошкодили. Було розібрано центральну і східну частини церкви до висоти близько 3,7 м. В південній стіні нави з обох боків південного входу прорубали прямокутні віконні прорізи 0,96 х 1,4 м. На внутрішній західній стіні нави добре видно закладений цеглою арочний отвір хорів храму. Ще одним негативним чинником, що позначається на об’єкті, є відсутність власника об’єкту і відсутність проведення будь-яких ремонтних робіт протягом останніх 30 років.

Рекомендований режим використання об'єкта культурної спадщини По перше необхідно встановити власника пам’ятки. Необхідно провести наукові дослідження об’єкту, обстеження елементів будівлі, розробити проект реставрації і провести реставраційні роботи.

Режим використання об’єкта культурної спадщини встановлюється окремою «Науково-проектною документацією з визначення меж та режимів використання зон охорони пам’ятки» після надання йому статусу пам’ятки.

До прийняття рішення про встановлення режиму використання пам’ятки її режим використання встановлюється відповідно до регламентованого в обліковій документації або в охоронному договорі. Будівлю рекомендовано використовувати як культову споруду. В разі виникнення потреби у зміні режиму використання, ці зміни необхідно погодити з органами охорони культурної спадщини.

Відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини»:

1. ст. 22 - Пам'ятки, їхні частини, пов'язане з ними рухоме та нерухоме майно забороняється зносити, змінювати, замінювати, переміщувати (переносити) на інші місця;
2. частини першої статті 24 - Власник або уповноважений ним орган, користувач зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно провадити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору;
3. частини четвертої статті 24 – Забороняється змінювати призначення пам'ятки, її частин та елементів, робити написи, позначки на ній, на її території та в її охоронній зоні без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.
4. частини п’ятої статті 24 - У разі виникнення загрози для збереженості пам'ятки її власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані негайно повідомити про це орган охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій та орган місцевого самоврядування, на території якого розташована пам'ятка.
5. частини першої статті 26 - Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт, пристосування пам'яток місцевого значення здійснюються за наявності письмового дозволу органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій відповідно до їхньої компетенції, на підставі погодженої з ними науково-проектної документації.
6. частини першої статті 27 - У разі, коли пам'ятці загрожує небезпека пошкодження, руйнування чи знищення, власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані привести цю пам'ятку до належного стану (змінити вид або спосіб її використання, провести роботи з її консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту та пристосування).

Джерела та література

7. Бреяк О.В. Невідомі пам’ятки Київщини. Троїцька церква села Гостролуччя (1784-1787). //Праці Науково-дослідного інституту пам’яткоохоронних досліджень. Вип. 6. – Вінниця. 2011. – ст. 285-295.
8. Модзалевский В. Малороссийский родословник. – К.1910. – Т. 2.
9. Описи Київського намісництва 70-80 років XVIII ст. – К. 1989. – ст. 334.

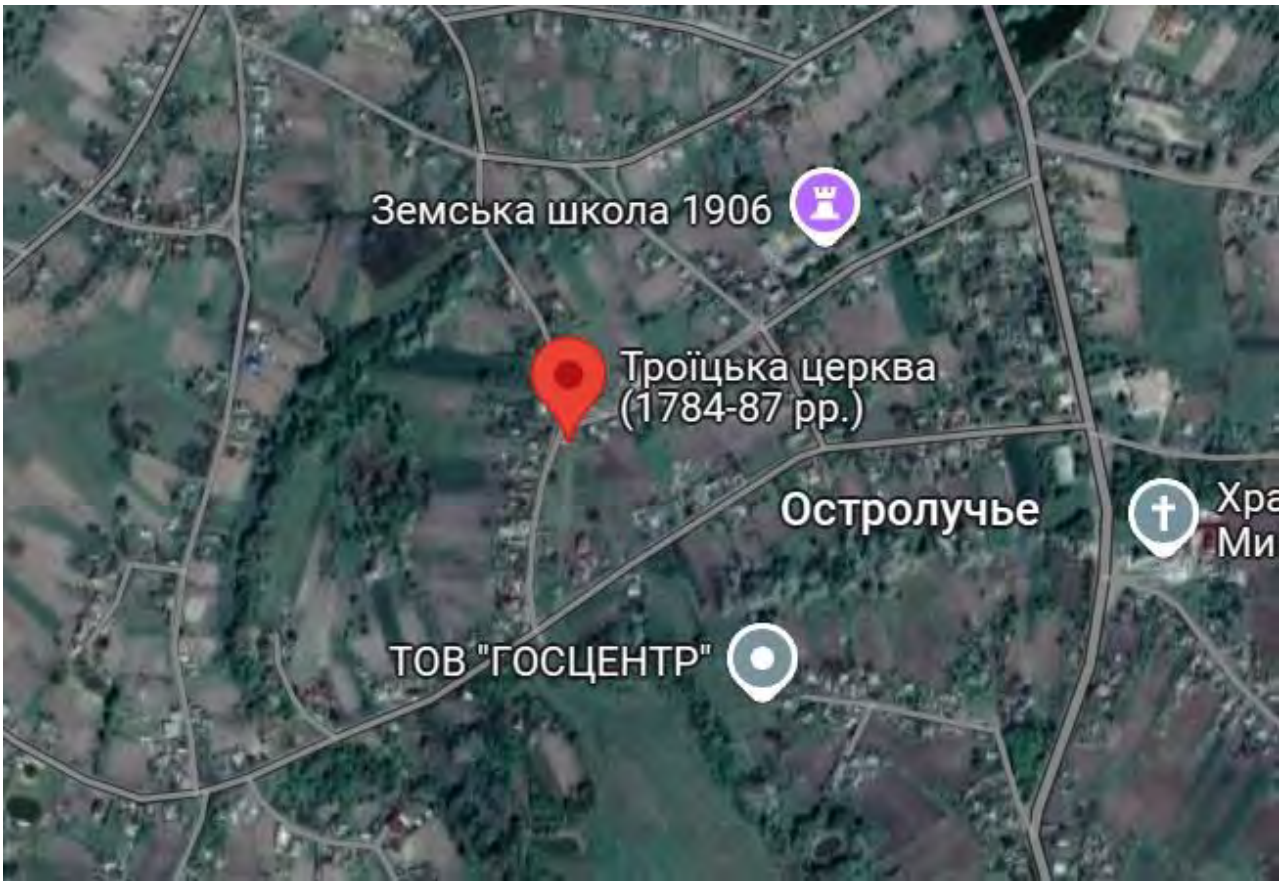
10. Священик Антоній Соколовський «Материалы из церковно-приходской летописи села Остролучья, Переяславского уезда, Полтавской епархии». – б.г. (після 1914 р.)
11. Справочная клировая книга по Полтавской епархии на 1912 год. – Полтава 1912. – ст. 192.
12. Цапенко М. Архитектура Левобережной Украины XVII-XVIII веков. – М. 1967. – ст. 202-204.
13. Свод памятников истории и культуры народов СССР по Киевской области. – КиевВНИИТАГ. 1990. // Державна архітектурно-будівельна бібліотека ім. В.Г. Заболотного. – 72/ НТЗ-1748-250385, – 72/ НТЗ-1800-059532.

Підписи

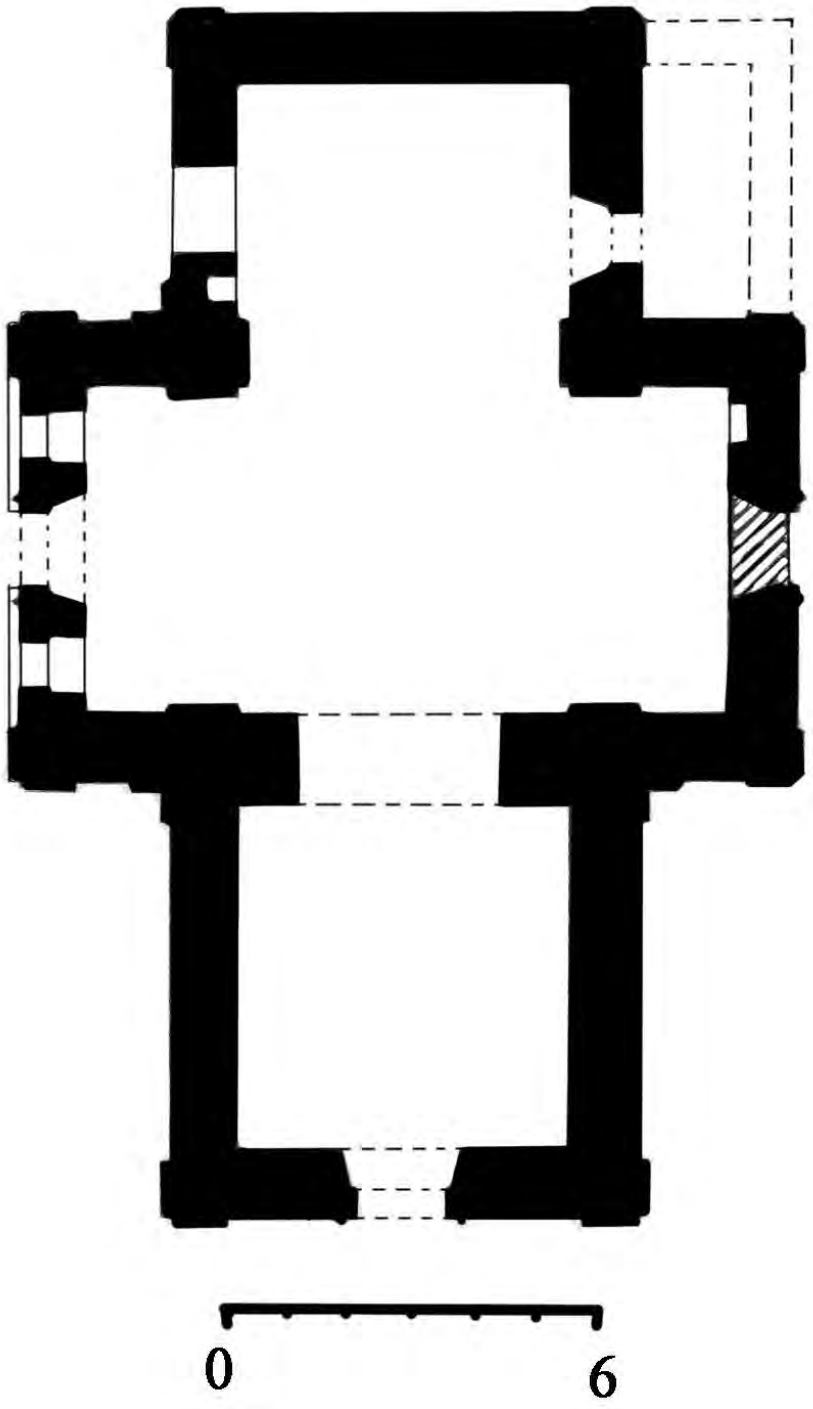
Посада та назва організації	Прізвище, ініціали	Підпис
Завідувач відділу краєзнавства Київського обласного центру охорони та наукових досліджень пам'яток культурної спадщини	Олена БРЕЯК	
Кандидат архітектури с.н.с.	Валерія ІЄВЛЕВА	
В.о. директора департаменту культури та туризму Київської обласної державної (військової) адміністрації	Дмитро ГОНЧАРЕНКО	

Дата складання 16.12.2024 р.

ГРАФІЧНІ МАТЕРІАЛИ

Фрагмент плану с. Гостролуччя, з Троїцькою церквою.

План Троїцької церкви. Пунктиром показано зруйновану паламарню.

ДИПЛОМ
КАНДИДАТА НАУК

КН № 004352

Київ

Вища атестаційна комісія України
РІШЕННЯМ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
Київського державного технічного університету
будівництва і архітектури
від 25 листопада 1993 р. протокол № 32
Ієвлевій Валерії Павлівні
присуджено науковий ступінь
КАНДИДАТА
архітектури
Голова спеціалізованої вченої ради
Учений секретар

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ

АТЕСТАТ
СТАРШОГО НАУКОВОГО
СПІВРОБІТНИКА

АС №000984
видано
Ієвлевій
Валерії Павлівні

м. Київ

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ

Рішенням Вищої атестаційної комісії України
від 8 грудня 1999 року (протокол №32-08/12)
на підставі рішення вченої ради
Державного науково-дослідного інституту теорії та історії
архітектури і містобудування Державного комітету
будівництва, архітектури та житлової політики України
Ієвлевій
Валерії Павлівні
присвоєно вчене звання
старшого наукового співробітника
зі спеціальності
містобудування та ландшафтна архітектура

Голова
Вищої атестаційної комісії України
Вчений секретар
Вищої атестаційної комісії України

АС №000984

Коротка історична довідка.
Троїцька церква села Гостролуччя (1784-1787).
Щойно виявлений об'єкт культурної спадщини
(рішення управління культури КОДА № 73/01 від 07.10.2010).

Крім відомої пам'ятки архітектури місцевого значення Свято-Миколаївської церкви (ох № 6-Ко, Наказ МКІП № 483 від 08.09.2023) в с. Гостролуччя Баришівської територіальної громади Броварського району розташована унікальна пам'ятка архітектури кінця XVIII ст. – цегляний Троїцький храм, що його побудовано з використанням форм двох різних архітектурних стилів – пізнього бароко та раннього класицизму.

В 1713 році село Гостролуччя разом із двором на Подолі в Києві за наказом князя Д.М. Голіцина було передано від «зрадника» Мировича Григорію Івановичу Іваненку за те, «…что он, не смотря на прелестные письма Мазепы, остался верен царю, и за то, что брат его убит во время Мазепиной «измены».

Син Григорія Івановича – Григорій Григорович побудував в 1784 році замість старої дерев'яної Троїцької церкви новий мурований храм.

Народився Григорій Григорович близько 1719-1720 р. З 1739 року знаходився на службі у Генеральній Канцелярії військовим канцеляристом, з 1741 по 1770 р. був бунчуковим товаришем; з 1766 по 1770 р. – був за полковника Переяславського; в 1769 році, на чолі Переяславського і ще двох полків, брав участь у Хотинському поході; в битві при Кагулі отримав поранення. З 1770 по 1781 рік був Переяславським полковником, з 1781 по 1790 рік, головою Київської Палати Громадського Суду, доки не пішов у відставку. Він також управляв Переяславськими маєтками графа Петра Олексійовича Румянцева. Троє його синів з 1761 проходили навчання в Сухопутному Шляхетному Кадетському Корпусі.

Родина Іваненків володіла маєтками в багатьох населених пунктах Київщини, представники цього роду займали керівні посади як в Київській, так і в Полтавській губерніях.

Свідоцтва про храми села Гостролуччя відомі з XVII ст. Вже тоді в селі було дві церкви одна в ім'я Святої Живоначальної Трійці, друга в ім'я Святителя Христова Миколая. Після будівництва в 1834 році нового мурованого Миколаївського храму Троїцьку церкву залишили приписною, а все цінне церковне майно було перенесено у новий храм. Новий великий Миколаївський храм вміщав всіх парафіян села, саме тому Троїцьку церкву не перебудовували і будівля до нашого часу залишилася, хоча і у пошкодженому вигляді, саме такою, як її створив архітектор XVIII ст.

Про початок будівництва мурованого Троїцького храму свідчить Архієрейська грамота від 12 травня 1784 року, на яку посилається священик Антоній Соколовський:

«Божиею милостию Смиренный Иларион Епископ Переяславский и Бориспольский по Благодати, дару и власти все Святого и Живоначального духа, даный нам от Архирея великаго, прошедшего небеса Христа Спасителя мира, через Его Наместники, Святые Апостолы, и их приемники пастыри и учители церковные друг-другу преемно. А по обстоятельствам следственного дела, из духовного Барышевского Правления присланного, о устроении того ведомства в селе Остролучьях на место обветшалой деревянной Троицкой церкви, новой каменной, о двух престолах, в том же Святые Троицы храме, а на хорах во имя Святыя великомученицы Параскевы, о чем и сего мая 11 числа Помещик того села Господин Бригадир Григорий Григориев Иваненко особо нас просил, уверяя о заготовлении надлежащих материалов и майстра.

Мы Пастырь, Божие благословение препосылая в благопоспешество в делах и намерениях Его Господина Бригадира Иваненка, Благоволили: показанную старую Троицкую церковь разобрав, новую о двух престолах на прежнем месте, по чиноположению церковному, Барышевскому Протопопу Иоану Турчановскому заложить, и по заложения Консисторию Нашу Рапортовать».

Будівництво церкви тривало до 1787 року.

Форма плану церкви типова для класицизму – у вигляді рівнокінцевого хреста. Розміри будівлі 20,6 х 12,8 м. По висоті стіни до карнізу збереглися лише в західному об'ємі храму, бабинці, і становлять близько 7 м.

В приміщенні Троїцької церкви до 1957 року діяв магазин а потім з 1965 р. знаходилось Гостролуцьке споживче товариство, що проіснувало до 70-х років XX ст. Для пристосування для господарських потреб будівлю храму значно пошкодили. Було розібрано центральну і східну частини церкви до висоти близько 3,7 м. В південній стіні нави з обох боків південного входу прорубали прямокутні віконні прорізи 0,96 х 1,4 м. На внутрішній західній стіні нави добре видно закладений цеглою арочний отвір хорів храму.

Форма віконних та дверних прорізів півциркульна. Сандрики над вікнами трикутні. Оформлення наличників вікон та порталів дверей виконано із тесаної профільованої цегли. Декоративне барокове вбрання з профільованої цегли, більш характерне для будівель кінця XVII – початку XVIII ст., відрізняє Троїцьку церкву від інших будівель в стилі класицизму кінця XVIII ст.

По кутах будівля прикрашена декоративними стилізованими лопатками. Наріжні лопатки гладенькі, шириною близько 0,86 м. Внутрішні кути прикрашені профільованими лопатками, що виходять на кожну з площин

фасаду шириною 0,55 м. З південного боку вівтаря була побудована паламарня. На сьогодні вона не збереглася. Однак на стінах основного об'єму залишились сліди примикання стін паламарні.

Незважаючи на те, що до нашого часу будівля церкви дійшла у напівзруйнованому стані, відновити її цілком можливо. В своїй книзі Священик Антоній Соколовський наводить опис церкви 1827 року, що зберігався в церковному архіві:

« …церковь построена с одною главою, которая сверху покрыта гонтою (шалевкою) и выкрашена зеленою краскою; сверху ее маковица (глава), покрытая белою жестью, а вокруг ея на всех четырех сторонах щиты (остроконечные крыши) покрыты шалевкою и выкрашены черной краской, выбеленая известью как из внутри так и снаружи притвор в ней (западный придел – северного и южного нет) и крыльца (с запада и севера, а южная стена глухая, без дверей) в связи при церкви состоят с пономарнею (маленькая с юга алтаря), а ризница содержится на хорах».

«При церкви на погосте стоит (отдельно) колокольня каменная, в два яруса построенная тем же помещиком Полковником Григорием Григориевичем Иваненком в 1782 г., месяца декабря в 7 день по дозволению Синодального Члена Преосвященного Митрополита Гаврила Киевского и Галицкого, покрыта дранью, выкрашена черною краскою, но ныне (1827 г.) церковь и колокольня требуют починки вокруг».

А ось як описує храм священик вже на початку ХХ ст.:

«...стены храма очень высокие, толстые, капитальные, без выступа фундамента, углы прямые с плоскими пилястрами и карнизами вверху; крыши на всех приделах высокие, остроконечные, покрытые железом и выкрашенные зеленою краскою. Купол на осьмерике имеет форму опрокинутого вниз тюльпана, покрытого и окрашенного, как и приделы; на нем осьмигранная шея, обтянутая выкрашенным железом, без живописи; наверху глава, покрытая белым железом, с железным же позолоченным крестом. Форма храма крестообразная, с коротким перекрестьем; величина в квадрате неизвестна, но, можно сказать, небольшая – маловместительная; входных дверей две, с запада и севера, а южная стена глухая. Колокольня стоит на юг от церкви, четырехугольная, в два яруса, из коих в нижнем большие двери к северу, а остальные стены глухие; в верхнем – четыре больших, открытых окна, без ставень, крыша четырехгранная, острая, покрыта железом и выкрашена зеленою краскою, шея осьмигранная, обтянутая черным крашеным железом без живописи; колокола висят во втором ярусе. Грустный вид представляют собой и храм и колокольня: стены покрылись зеленою плесенью, штукатурка во многих местах обвалилась, крыши облиняли и почернели, окна повыбиты с рамами и затянуты проволочными сетками. Все вопиет громко о поновлении, да нет средств, а церковь еще крепка…».

Маємо сподівання на можливість відновлення пам’ятки архітектури, тому наведемо опис внутрішнього вбрання храму:

“Внутри храма на заломе среднего высокого четырехугольника, возвышается высокий осьмерик, с четырьмя высокими узкими окнами, а над ним поднимается круглый высокий свод; на заломах четыре евангелиста. Алтарь и приделы отделяются от середины полукруглыми арками, к северу и югу высокими, к алтарю немного ниже, а к западу еще ниже, в уровень с полукруглым потолком на весь придел до выходных дверей, на котором устроены хоры, со входом по деревянной спиральной лестнице, – в северном углу придела, закрытой шалевкою, со входной малой дверкою. Окон в алтаре трое, в приделах северном и южном по два, всего семь, вверху полукругом, а восьмое – в западном приделе, над выходною дверью, круглое, небольшое с железным переплетом – только одно, а потому в приделе этом темно».

Ім’я майстра, що побудував церкву на замовлення Григорія Іваненка в документах не згадується. Можливо, при подальших дослідженнях це можна буде з’ясувати. Нагадаємо, що Григорій Григорович Іваненко, згідно «Малоросийского гербовника», управляв Переяславськими маєтками графа Румянцева. Цілком можливо, що автором Троїцької церкви був архітектор, що будував маєтки графа в Ташані.

Джерела та література

1. Бреяк О.В. Невідомі пам’ятки Київщини. Троїцька церква села Гостролуччя (1784-1787). //Праці Науково-дослідного інституту пам’яткоохоронних досліджень. Вип. 6. – Вінниця. 2011. – ст. 285-295.
2. Модзалевский В. Малороссийский родословник. – К.1910. – Т. 2.
3. Описи Київського намісництва 70-80 років XVIII ст. – К. 1989. – ст. 334.
4. Священик Антоній Соколовський «Материалы из церковно-приходской летописи села Остролучья, Переяславского уезда, Полтавской епархии». – б.г. (після 1914 р.)
5. Справочная клировая книга по Полтавской епархии на 1912 год. – Полтава 1912. – ст. 192.
6. Цапенко М. Архитектура Левобережной Украины XVII-XVIII веков. – М. 1967. – ст. 202-204.

7. Свод памятников истории и культуры народов СССР по Киевской области. – КиевВНИИТАГ. 1990. // Державна архітектурно-будівельна бібліотека ім. В.Г. Заболотного. – 72/ НТЗ-1748-250385, – 72/ НТЗ-1800-059532.

Завідувач відділу краєзнавства Київського обласного центру охорони та наукових досліджень пам'яток культурної спадщини		Олена БРЕЯК
Кандидат архітектури с.н.с.		Валерія ІЄВЛЕВА

ДИПЛОМ
КАНДИДАТА НАУК

КН № 004352

Київ

Вища атестаційна комісія України

РІШЕННЯМ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ
Київського державного технічного університету
будівництва і архітектури
від 25 листопада 1993 р. протокол № 32

Івлевій Валерії Павлівні

присуджено науковий ступінь
КАНДИДАТА
архітектури

Голова спеціалізованої вченої ради
Учений секретар

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ

АТЕСТАТ
СТАРШОГО НАУКОВОГО
СПІВРОБІТНИКА

АС №000984
видано
Івлевій
Валерії Павлівні

м. Київ

ВИЩА АТЕСТАЦІЙНА КОМІСІЯ УКРАЇНИ

Рішенням Вищої атестаційної комісії України
від 8 грудня 1999 року (протокол №32-08/12)
на підставі рішення вченої ради
Державного науково-дослідного інституту теорії та історії
архітектури і містобудування Державного комітету
будівництва, архітектури та житлової політики України

Івлевій
Валерії Павлівні
присвоєно вчене звання
старшого наукового співробітника
зі спеціальності
містобудування та ландшафтна архітектура

Голова
Вищої атестаційної комісії України
Вчений секретар
Вищої атестаційної комісії України

АС №000984

Матеріали фотофіксації

Фото 1. Троїцька церква. Вигляд з південного заходу. Фото 2020 р.

Фото 2. Троїцька церква. Вигляд з південного заходу. Фото 15.11.2024.

Фото 3. Троїцька церква. Вигляд з північного сходу. Фото 15.11.2024.

Фото 4. Троїцька церква. Вигляд з південного сходу. Фото 15.11.2024.

Фото 5. Троїцька церква. Вигляд з північного заходу. Фото 15.11.2024.

Фото 6. Троїцька церква. Віконні отвори південного фасаду притвору. Фото 15.11.2024.

Фото 7. Троїцька церква. Фрагмент дверного порталу. Фото 15.11.2024.

Фото 8. Троїцька церква. Вигляд декоративного вікна на південному фасаді притвору. Фото 15.11.2024.
Фото 9. Троїцька церква. Фрагмент профільованої лопатки. Фото 15.11.2024.

Фото 10. Троїцька церква. Вигляд північного дверного отвору.
Праворуч і ліворуч від дверей прорізані у XX ст. віконні отвори. Фото 15.11.2024.

Фото 11. Троїцька церква. Вигляд головного входу з середини будівлі. Фото 15.11.2024.

Фото 12. Троїцька церква. Дерев’яні балки від сходів на хори. Фото 15.11.2024.

Фото 13. Троїцька церква. Вигляд невеличкого віконця з середини будівлі. Фото 15.11.2024.

Фото 14. Троїцька церква. Віконні отвори північного фасаду. Фото 15.11.2024.

Фото 15. Троїцька церква. Фрагмент внутрішнього простору. Фото 15.11.2024.

Фото 16. Троїцька церква. Фрагмент вівтарної частини. Фото 15.11.2024.

Фото 17. Троїцька церква. Фрагмент кріплення двері. Фото 15.11.2024.